

OKOPCIĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz kopcić się).

[*inf* okopcić.] ◇ *fut 3 pl* okopcą. ◇ [*imp 2 sg* okopć.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Okadzić, owiać dymem [co]: [Oleiu też y kęs Terpentyny miey/ cobyś pápier w niey zmaczawfzy/ [...] zápaliwfzy okurzył we wnąthrz/ práwie wyfchłe formy/ bo ie trochę okopćić trzebá SienHerb 602b, 603b.]

Zwrot: »dymem okopćić«: Pullus [...]. Fárba zwłafzczá táka/ yáko gdy co dimem okopcą, Mącz 331a.

Synonimy: okadzić, okurzyć.

Formacje współrdzenne cf KOPCIĆ.

LWil (i KŁ)